

ת"פ 18350/02/16 - מדינת ישראל נגד מאיר בצלאל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 18350-02-16 מדינת ישראל נ' בצלאל

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דיאנה דובז'יק ועו"ד שרית כץ המאשימה
נגד
מאיר בצלאל
ע"י ב"כ עו"ד איתי שוחט הנאשם

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בשני כתבי אישום שצורפו.
2. בהכרעת הדין הראשונה בת"פ 18350-02-16 מיום 22.3.17, הורשע הנאשם בעבירה של התחזות כאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום הראשון").
לפי כתב האישום, הנאשם עבד במהלך חודש מאי 2014 בחברת המשאיות "דוד אוחנה י.נ. בע"מ". ביום 12.8.14, עצר שוטר את הנאשם לביקורת, וזאת בעודו נוהג במשאית המובילה מטען ללא כיסוי כנדרש. משנתבקש הנאשם להזדהות, הציג עצמו כמעסיקו, ואף מסר את תעודת הזהות שלו, אשר היתה ברשותו באותה העת לאחר שזמן מה קודם לכן דיווח למעסיקו כי אותה תעודת זהות אבדה. בהמשך, אף פנה הנאשם לעורך-דין, וביקשו כי יפעל לביטול הדו"ח בשמו של מעסיקו, ואכן עורך-הדין הגיש בקשה, בשם מעסיקו, להארכת מועד להישפט.
3. בהכרעת דין שנייה בת"פ 1781-01-17 מיום 2.10.17, הורשע הנאשם בעבירה של התחזות כאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום השני").
לפי כתב האישום, ביום 28.9.16 נהג הנאשם בעודו סוטה מנתיב הנסיעה, ושוטר ביקשו לעצור בצד הדרך ולהזדהות. בנסיבות אלה הציג הנאשם לשוטר רישיון נהיגה של אדם אחר. משאמר לו השוטר כי האמור בתמונה של אדם אחר, השיבו הנאשם כי זה אמנם הוא, אך הוא הוריד את שפמו. עת הקשה עליו השוטר וביקש כי יאמר לו את שם משפחתו ואת מספר תעודת הזהות שלו, השיבו הנאשם כי אינו זוכר, וכי הפרטים מופיעים ברישיון. בהמשך, התבקש הנאשם לעלות לניידת לצורך זיהוי, או אז ביקש הנאשם מהשוטר כי ירחם עליו, ומסר לו את תעודת הזהות האמיתית שלו.
4. הנאשם נשלח לקבלת תסקירי שירות מבחן.

תסקירי שירות המבחן

5. שירות המבחן ציין בתסקירו מיום 1.10.17, כי הנאשם בן 54, יליד הארץ, סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא, נשוי בשנית ולו 4 ילדים. הנאשם עובד כמפעיל ציוד כבד. עוד התייחס שירות המבחן לפציעת הנאשם במלחמת לבנון הראשונה, ולאפשרות כי הוא סובל מפוסט טראומה שלא אובחנה וטופלה. לחובתו מספר הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות ומרמה. הנאשם שלל שימוש בסמים או באלכוהול. להתרשמות שירות המבחן, בחלק מהמקרים הנאשם רואה עצמו כחסר שליטה על הסיטואציה והוא מתקשה להבין כיצד התנהלותו מובילה למעורבות פלילית חוזרת. לפיכך הוערך כי קיים סיכוי בינוני-גבוה למעורבות חוזרת בפלילים. בהינתן כי הנאשם הביע נכונות להשתלבות במסגרת טיפולית, וכן הביע הסכמה לפנות לאבחון פסיכיאטרי, נתבקשה ארכה לשם מתן המלצה בעניינו.
6. בתסקירו המשלים מיום 8.5.18 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם נרתם תחילה לטיפול פסיכולוגי שהופסק, אולם המשיך לשתף פעולה עם שירות המבחן. מכאן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור.

טענות הצדדים

7. באת כוח התביעה טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות לביצוע העבירה בכתב האישום הראשון: המסקנה המתבקשת מתוך הנסיבות היא כי החזיק את תעודת הזהות למטרות אסורות, ואף פעל באמצעות עורך דין על מנת להסוות ולהסתיר את מתן הדו"ח מפני מעסיקו. בכתב האישום השני יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: הנאשם שב והתחזה לאחר ששוטר עצרו, והתוודה בדבר זהותו האמיתית רק לאחר שנתבקש לסור אל נידת המשרה.
8. לטענתה, במעשיו של הנאשם פגע בערכים החברתיים של הגנה על הסדר הציבורי והפרטיות. עוד טענה, כי מידת הפגיעה בכתב האישום הראשון היא בינונית, ומידת הפגיעה בכתב האישום השני היא נמוכה.
9. באת כוח התביעה טענה כי לאור נסיבות הענין ומדיניות הפסיקה, מתחם העונש ההולם בכל אחד מכתבי האישום נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים.
10. עוד טענה באת כוח התביעה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו, ובכך חסך זמן שיפוטי; לחובתו עבר פלילי מכביד, הכולל בעיקר עבירות רכוש, עבירות נגד עובדי ציבור ועבירות אלימות; לטענתה, אין לאמץ את המלצות שירות המבחן, כאשר ההמלצה השיקומית אינה נתמכת דיה, ובפרט לאור התסקירים הראשונים שניתנו בעניינו.
11. מכאן טענה, כי יש להטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.
12. בא כוח הנאשם טען, כי לפי מדיניות הפסיקה, רף הענישה שעניינו בעבירה של התחזות ללא עבירות נלוות הוא נמוך יותר מזה שהציגה התביעה. לטענתו, במקרה דנן, הורשע הנאשם בהתחזות ללא עבירות נלוות, העבירות בוצעו ללא תכנון, ואין בהן פגיעה נלווית.
13. באת כוח הנאשם הוסיף וטען, כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות הענין את העבירה של התחזות, כשהיא עומדת לבדה, נע סביב מאסר על תנאי בצירוף ענישה נלווית.

14. עוד טען בא כוח הנאשם, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: הנאשם הודה במיוחס לו במסגרת התשובה לכתב האישום וללא הסדר; מכאן, כי הנאשם לוקח אחריות מלאה ומביע חרטה על מעשיו; העבירות האחרונות שביצע הן בשנת 2012 ועבירות נוספות ישנות, וחלקן גם התיישן; הנאשם עובד למחייתו ומפרנס את משפחתו; הנאשם נטל חלק כלוחם בסיירת מטכ"ל במבצעים רבים, והוא שירת כלוחם במלחמת לבנון הראשונה. מאז הנאשם סובל מפוסט טראומה; הנאשם מפרנס את משפחתו כנהג ומפרנס את משפחתו.

15. מכאן טען בא כוח הנאשם, כי יש לאמץ המלצת שירות המבחן ולהסתפק בהטלת צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור.

16. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, והבטיח כי לא יחזור לסורו.

דין והכרעה

17. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

18. כתוצאה מביצוע העבירות נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על פרטיותו של אדם והגנה על הסדר הציבורי.

19. מעיון בפסיקה עולה, כי מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת בעבירות בהן הורשע הנאשם ובנסיבות דומות, כאשר לא נלוות לה עבירות נוספות וכאשר אין ההתחזות מסבה נזקים נוספים נעה סביב מאסר על תנאי וענישה נלווית, וייתכן כי במקרים חריגים מגיעה לכדי מאסר קצר בדרך של עבודות שירות (ראו, למשל: ת"פ (י-ם) 2270-07 **מדינת ישראל נ' חפץ** (11.12.11); ת"פ (י-ם) 9966-08 **מדינת ישראל נ' סיני** (28.12.10); ת"פ (צפת) 12342-08-09 **מדינת ישראל נ' עיתה** (13.12.10); ת"פ 20379-12-09 **מדינת ישראל נ' שאער** (12.7.10)).

20. אעיר בהקשר זה, כי עתירת התביעה לא נתמכה בפסיקה.

21. לקחתי בחשבון את **הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות**: באישום הראשון בוצעה העבירה תוך שימוש בתעודת זהות של אחר ותוך הפרעה לשוטר; באישום השני התמיד הנאשם בניסיון התחזותו עד אשר נתבקש להתלוות לניידת המשטרה; שתי העבירות בוצעו על רקע נהיגה בדרך וניסיון הנאשם למלט עצמו מקבלת דו"ח תנועה.

22. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם, בנסיבות העניין ולפי מדיניות הענישה הרלוונטית, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות.

23. **לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות**: הנאשם נטל אחריות למעשיו והודה במיוחס לו; הנאשם עובד למחייתו ומפרנס את משפחתו; לנאשם עבר פלילי לא מבוטל בעבירות מגוונות, אולם הרשעתו האחרונה משנת 2014, ורוב העבירות ישנות; הנאשם תרם תרומה משמעותית לביטחון המדינה במסגרת שירותו הצבאי, הוא נטל חלק כלוחם בסיירת מטכ"ל במבצעים רבים, ושירת כלוחם במלחמת לבנון הראשונה. לפי תסקיר שירות המבחן, ייתכן כי הנאשם סובל מפוסט טראומה שלא אובחנה.

24. יתר על כן, שירות המבחן סבר כי לאור שיתוף הפעולה עמו, יש מקום להטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור. ערה אני לכך, כי תסקירו האחרון של שירות המבחן אינו ממצה. הנאשם הפסיק את הטיפול הפסיכולוגי ואין פירוט ממשי בדבר הטיפול בו נטל חלק. עם זאת, שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם המשיך לשתף פעולה עם שירות המבחן, והמלצתו מבוססת על מכלול הנתונים. יתר על כן, וזה העיקר לאור מכלול הנסיבות, העונש ההולם אינו חורג מהמלצת שירות המבחן, "חרב" המבחן תלוי על צווארו של הנאשם וישמש כגורם מדרבן להמשך הטיפול.

25. לאור האמור, מצאתי כי יש להטיל עונש שהוא בחלקו התחתון של המתחם, אולם לא בתחתית המתחם. מכאן, כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית, הכוללת צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור. כן מצאתי לנכון להטיל על הנאשם קנס על מנת לאזן את רכיבי הענישה.

26. **לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מהסוג בה הורשע בתיק זה במשך 36 חודשים מהיום;

ב. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות כאמור בתסקיר שירות המבחן מיום 8.5.18.

ג. צו מבחן למשך שנה כאמור בתסקיר שירות המבחן מיום 8.5.18;

רשמתי לפניי נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור. מובהר בזאת לנאשם כי כל הפרה של הוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר הדין וגזירת דינו מחדש;

ד. הנאשם ישלם קנס בסכום של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם ב-5 תשלומים שווים החל מיום 1.6.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' סיוון תשע"ח, 16 מאי 2018, במעמד הצדדים.